

ἀποκαταστήνει ἐπίτροπόν της ώς τὸ ἔδιόν της κορυφὴ τὸν μεγαλειότατον καὶ παναινδεσιμώτα / τὸν ἀφέντη βικάριον σινιόρ πρὸς Φραντζέσκον Κορονέλλον μὲ παρακάλια νὰ παρασταθῇν εἰς τὰ / πράματάν της καὶ εἰσὲ ὅλα της τὰ γρειαζόμενα μέσαν καὶ ὅξων καὶ νὰ ἔχῃν ἔξουσία νὰ κονπα / ρέρην καὶ νὰ ἐναντιᾶται εἰς κάθεν ἕνα ὅποὺ νὰ ἥθελε γυρέψειν νὰ πάγην κόντραν της καὶ / ὅτιν ἥθελε κατορθώσειν ἡ ἀφεντίαν του εἰσὲ κάθεν ὑπόθενσίν της καὶ ἐνάντιο εἰς κά / θε ἕνα ὅποὺ νὰ ἥθελε εὑρεθῇν νὰ τὴν ἐσυνχύνσην καὶ νὰ τὴν ἐνοχλήσην ὑποσχόμε / νη σὲ ὅτιν ἥθελε κάμειν καὶ πράξειν ἡ ἀφεντίαν του ώς ἐπίτροπός της καὶ καθολικὸς κου / μέσος της νὰ τὸ κρατῆν στέρεον βέβαιον καὶ ἀχάλαστον / καὶ ἀν τύχην καὶ ὅξοδο νὰ ἀπηλογᾶται / ἡ αὐτὴν ἀ / ρχόντισσαν καὶ νὰ τὸν πληρώνη / καὶ εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πιτροπικῆς παρακαλεῖ καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἔξης.

/ —'Αντώνης Λουρδᾶς μάρτυρας εἰς τὸ παρὸ —

/ — Παντελέος Σουμμαρίπας μάρτυρας στάνωθε —

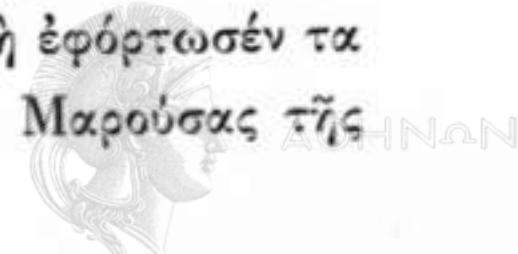
/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

771

Μαρτυρία

φ. 410^{ε-ν}

/ + 1688 / 'Οκτωβρίου 3 / τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαροησία κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτά / ριου ὁ μισέρ Μανωλάκης Διακονόπουλος καὶ μισέρ Γιάννης Μοσχόπουλος ἀπὸ ζήτησιν τοῦ μισέρ Τζουά / νε Μοστράτου οἱ ὅποιοι μαρτυροῦν καὶ λέσιν πὼς τὴν ἐβδομάδαν τὴν μπερασμένην ἔστε / κούντανε οἱ αὐτοὶ ζήνωθεν Διακονόπουλος καὶ Μοσχόπουλος καὶ ὁ αὐτὸς Μοστράτος ὅθεν τὴν / αὐτὴν ὕρα ἐπέρνα ἀποκεῖ ὁ 'Ιωάννης τοῦ κερά Μανώλη καὶ λέγει του ὁ ζήνωθεν Μοστράτος πέ μου κύρ / 'Ιωάννη διὰ ποιὰ ἀφορμὴ ἐπῆγες εἰς τὶς Κάμπονες εἰς τὸ σπίτι μου καὶ ἐκλέψετε τὰ ροῦχα μου / καὶ τὸ λάδι μου καὶ ὅτι ἄλλα εἶχα ἐκεῖ. 'Εκεῖνος ἐπηλογήθην λέσιν ὅμπρός τος καὶ εἶπε ἐγὼ δὲ φταί / γων μὰ ὁ γιό σου ὁ Γεωργίτζης καὶ ὁ Σταθάκης ὁ Διασίτης ἥρθασιν καὶ εἴπασί μου νὰ πάγων / νὰ τὸς ἐπάρων κρασὶν ἀπὸ τὶς Κάμπονες ἔτζι ἐπῆγα καὶ ἐσταμάτηξαν εἰς τὸ ργίακα καὶ ἐ / κεῖνοι ἐπῆγασιν καὶ εἰς λίγην ὕραν ἥρθασιν καὶ ἐφέρασί μου ροῦχα καὶ λάδιν καὶ φασόλια καὶ / ἐγὼ ώς τὰδα τὶς εἶπα μωρὲ σκύλοι ἵντά ναι τοῦτα ποὺ μοῦ φέρετε ἐσεῖς ἐλέγετε πὼς θὲ νὰ μὲ / φορτώσετε κρασὶν καὶ σεῖς μοῦ φέρετε ἄλλα πλὴ ἐφόρτωσέν τα λέγειν καὶ ἐπῆγεν τα εἰς τὸν Τζίτζα / μον εἰς τὸ σπίτινατῆς κερά Μαρούσας τῆς

Διασίταινας. "Ετζι ὁ ἄνωθεν Μοστράτος εἶπε τοῦν / ἄνωθεν Διακονόπουλου καὶ Μοσχόπουλου ἃς εἴστε μάρτυρες καθὼς τοῦ ἀκοῦτε. "Ετζιν μαρτυ / ροῦσιν οἱ αὐτοὶ πώς τοῦτα γροικήσαμε ὡς ἄνωθεν καὶ εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφουν καὶ κάτωθεν.
 / — Μανώλης Διακονόπουλος ἥκουσα τὴν ἄνωθεν μαρτυρία ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Ἰωάννη —
 / — ἐγὼ Ἰωάννης Μοσχόπουλος μαρτυρῶ τὰνωθεν καὶ γιὰ νὰ μὴν ἡξεύρω νὰ γράψω /
 ἥβαλα τὸ Μανώλη Λιβάχη καὶ ἤγραψε διὰ λόγου μου —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ Φ 446

/ + Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐνεφανίστηκε καὶ ὁ μισέρ Ιάκωβος Σουμμαρούπας καὶ μαρτυρᾶ [ ] τος καὶ / λέγειν πώς μία ἡμέραν ἔτυχεν ὅξων εἰς τοὺς Ἀγίους Σαράτες εἰς τὸ πατητήριν τῆς κερά Κυ / ριακῆς τοῦ Ἀνγγελῆ καὶ [[ἐφέρασιν]] ἥτονε ἐκεῖ καὶ ὁ Ἰωάννης τοῦ κερά Μανώλη ὁ υἱὸς καὶ ἐφέρασιν ἀθο / βολὴ καὶ εἶπεν ὁ μισέρ Ιάκουμος τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννη πέ μου Γιάννη πῶς ἐπῆγε τὸ κάζον τοῦ Μοστρ[ά]τ[ου] / τοῦ υἱοῦ ποὺ λέσιν πώς ἐπῆγε στὶς Κάμπονες καὶ ἤγδυσεν τὸ σπίτι τοῦ κυροῦν του. Αὔτοὺς ἐπηλογή / θην καὶ εἶπε λέγειν ἐγὼ ἡμου εἰς τὸ σπίτι μου καὶ ἥρθεν ὁ Γεωργίτζης ὁ υἱὸς τοῦ Μοστράτου / καὶ ὁ Σταθάκης ὁ Διασίτης καὶ εἶπασί μου νὰ πάγω στὶς Κάμπονες νὰ μὲ φορτώσουν κρα / σὶν μὰ δὲν ἤξερα ἐγὼ πῶς θὲν νὰ μὲ φορτώσουν ροῦχαν καὶ λάδι καὶ ὄλλα. "Ετζι ἐπήγαμε / καὶ εἶπασί μου καὶ ἐσταμάτηξαν εἰς τὸν μποταμὸν εἰς τὸ ργίακα καὶ ἐκεῖνοι ἐπήγασιν καὶ εἰς / δλίγην ὥραν ἥρθασιν καὶ ἐφέρασί μου λάδια καὶ φασόλια καὶ ροῦχα καὶ ὡς τάδα τὸς εῖ / πα μωρή σκύλοι ἵντά ναι τοῦτα. Ἐκεῖνοι μοῦ εἶπασιν σώπα καὶ δὲ σὲ κόφτειν ἔτζι τὰ ἐφόρτω / σαν καὶ ἐφύγασι [[ἐπήγαμέν τα εἰς τὸν Τζίτζαμον εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερά Μαρούσας τῆς Διασίταινας]]. / Τοῦτο μαρτυρᾶ ὁ ἄνωθεν μισέρ Ιάκωβος πῶς ἐγροίκησεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννη / καὶ εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφειν κάτωθεν ὑπὸ χειρός του.
 / — Γιάκομος Σουμμαρίπας μαρτυρῶ ώς ἥκουσα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἄνωθεν Γιάννη
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

